

अत्रेति पति देविष्योपिस्त्रियोमहादेवंप्राप्य कृतकृत्या भवन्तीति भावः ॥९५॥९६॥ मुसलेषु अयोत्रेषु काष्ठ कीलेषु अयोत्रेषु सलं मतमिति विचलोचनः ॥९७॥ विनेति चरुदः चरोदं वः मंडपः

अत्रेर्भार्यापि भर्तारं संत्यज्य ब्रम्हवादिनी ॥ नाहं तस्य मुनेर्भूयो वशागास्यां कथंचन ॥९५॥ इत्युक्त्वा सामहादेवमगच्छच्छरणं किल ॥ निराहाराभयादत्रे
स्त्रीणि वर्षशतान्यपि ॥९६॥ अत्रेत्तमुसलेष्वेव प्रसादार्थं भवस्य सा ॥ तामब्रवीद्द्विसान्नेवो भविता वै स तस्तव ॥९७॥ विना भर्त्रा चरुदेण भविष्यति न संश
यः ॥ वंशे तवैव नाम्ना तु ख्यातिं यास्यति चेप्सितं ॥९८॥ विकर्णश्च महादेवं तथा भक्तस्मरवाचहं ॥ प्रसादं भगवान्सिद्धिं प्राप्तवान्मधुसूदन ॥९९॥ शाक
त्यः संशितात्मा वै न ववर्ष शतान्यपि ॥ आराधयामास भवं मनोयज्ञेन केशव ॥१००॥ तं चाहं भगवांस्तुष्टायंथ करो भविष्यसि ॥ वत्साक्षया च ते की
र्तिस्त्रैलोक्ये वै भविष्यति ॥१॥ अक्षयं च कुलं ते तनुमहर्षिभिरलंकृतं ॥ भविष्यति द्विजश्रेष्ठः सूत्रकर्ता स तस्तव ॥२॥ सावर्णिश्चापि विख्यातः क्र
षिरासीत्कृते युगे ॥ इह तेन तपस्तप्तं षष्टिवर्षशतान्यथ ॥३॥ तमाह भगवान्चरुदः साक्षानुष्टोस्मितेन य ॥ ग्रंथकृत्त्वो क विख्यातो भवितास्य ज राम
रः ॥४॥ शक्रेण तु पुर्णे देवो वाराणस्यां जनार्दन ॥ आराधितो भूद्भक्तेन दिग्वासा भस्मगुंठितः ॥१०५॥ आराध्य समहादेवं देवराजमवाप्तवान् ॥
नारदेन तु भक्त्या सो भव आराधितः पुरा ॥६॥ तस्य तुष्टो महादेवो जगो देवगुरुर्गुरुः ॥ तेजसा तपसा कीर्त्या त्वस्मो न भविष्यति ॥७॥ गीतेन वादि त
येन नित्यं मामनुयास्यसि ॥ मया पिच यथा दृष्टो देवदेवः पुरा विभो ॥८॥ साक्षात्पुपतिस्ता ततश्चापि शृणु माधव ॥ यदर्थं च मया देवः प्रयत्नेन तथा
विभो ९ प्रबोधितो महातेजास्तं चापि शृणु विस्तरं ॥ यदवाप्तं च मे पूर्वं देवदेवान्महेश्वरात् ॥१०॥ तत्सर्वं निखिलेनाद्य कथयिष्यामि ते नय ॥ पुरा कृ
तयुगे तातः क्रषिरासीन्महायशः ॥११॥ व्याघ्रपाद इति ख्यातो वेदवेदांगपारगः ॥ तस्याहमभवं पुत्रो धौम्यश्चापि ममानुजः ॥१२॥ कस्यचित्तथ कालस्य
धौम्येन सह माधव ॥ आगच्छ माभ्रमं क्रीडन्मुनीनां भावितात्मनां ॥१३॥ तत्रापि च मया दृष्टा दुह्यमाना पयस्विनी ॥ लक्षितं च मया क्षीरं स्वादु तो द्यमृतो
पमं ॥१४॥ ततो ह मब्रुवं बाल्या ज्जननी मात्मनस्तथा ॥ क्षीरोदनसमायुक्तं भोजनं हि प्रयच्छ मे ॥१५॥ अभावाच्चैव दुग्धस्य दुःखिता जननी तदा ॥ ततः
पिष्टं समालोड्य तोयेन सह माधव ॥१६॥ आवयोः क्षीरमित्येव पानार्थं समुपानयत् ॥ अथ गव्यं पयस्तात कदाचित्प्राशितं मया ॥११७॥

तियावत् चरुशब्दपूर्वाद्देवते रज्येभ्योपि दृश्यत इति डः भर्तारं विनापि चरुद्वपानमात्रेण तव पुत्रो भविष्यतीत्यर्थः तवैव नाम्ना आनसूयवदिति ॥९८॥९९॥१००॥१०१॥१०२॥ शाखा ५॥६॥ ११७॥